

Geen beter leven dan een goed leven

Twee-akter

door

C.J. SLIJKOORD

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GEEN BETER LEVEN DAN EEN GOED LEVEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **C.J. SLIJKOORD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Oma - Ondeugend, doof (als het haar uitkomt) en voor haar leeftijd nog zeer goed "bij de pinken".

Vader - Harde werker en gezegend met een prima gevoel voor humor.

Moeder - De "bindende factor" in het gezin en doorlopend bezig om het geheel bij elkaar te houden.

Eppie - Oudste zoon. Een eerste klas sul met zijn onafscheidelijke alpinopetje en malle ziekenfondsbrilletje. Wel net als zijn vader een harde werker. Deze oudste zoon Eppie zorgt ongewild voor een aantal komische situaties.

Triens - Vrouw van Eppie. Past bij Eppie als het overbekende deksel op de al even bekende pot. Triens is net als Eppie nogal opvallend sobertjes en bijzonder ouderwets gekleed.

Hakkie - Jongste zoon en is ondanks zijn bravoure eigenlijk een verlegen jongen die niets liever wil dan zekerheid en dan nog het liefst met een aardig meisje aan zijn zijde.

Jeanette - Dienstmeisje. Het dienstmeisje Jeanette draagt haar hart op haar tong, maar is met het uiten van haar gevoelens naar Hakkie bijzonder zorgvuldig.

DECOR:

In de kamer moeten twee deuren aanwezig zijn, zodat men zowel links als rechts kan opkomen en afgaan.

Voorts staat in de kamer een bankstel, een tafel met vier stoelen, een dressoir of bergkast, een krantenbak met wat kranten en tijdschriften, en voorts een wat oud boeren inrichting.

In het meubeltje moet een flesje drank, glazen en wat kop en schotels staan.

Een koffiepot moet (in de keuken) achter de hand gehouden worden.

KLEDING:

Oma - Hanteert veelvuldig een haak- of breiwerkje en is overwegend in het zwart gekleed. Draagt een ouderwets brilletje en heeft haar haar op een knot.

Vader - Draagt een gemakkelijke broek (bv. een blauwe werkbreek) met een geruit overhemd, waarvan de mouwen opgestroopt.

Moeder - Typische boerenvrouw met wat sobere bonte kleding.

Eppie - Overall, alpinopet, ziekenfondsbrilletje. Heeft grote rode zakdoek bij zich die dikwijls half uit zijn zak hangt.

Triens - Draagt een te bonte jurk en een schort die er van geen kant bij past. Voorts witte sokken platte zwarte schoenen.

Hakkie - Een vlot geklede jongeman.

Jeanette - Een goed en modern gekleed dienstmeisje.

EERSTE BEDRIJF

Oma: (*zit aan tafel met brei- of haakwerkje*) Tjonge, jonge, wat is het weer een uitgelezen dag. Net zo saai als alle voorgaande dagen bij elkaar. Ze hadden deze boerderij beter **Stil Leven** kunnen noemen in plaats van boerderij **Levenslust**.

Vader: (*komt voor het publiek van rechts op, ploft op de bank en pakt een krant uit de krantenbak*) Zo moeder, geen beter leven dan een goed leven zeg ik maar. Ik heb zojuist het dak van de schuur gerepareerd en de beesten zijn ook al weer uitgemest.

Oma: (*op een cynische toon*) Prachtig, jongen, je hebt er weer een opwindend klusje opzitten.

Vader: Moeder, doe alstublieft niet zo vreemd. We zitten hier in **Hoogberg** hoor en niet in Amsterdam. Of heb je soms behoefte om vanavond met mij naar de disco te gaan?

Oma: (*verontwaardigd*) Verbeeld jij je maar niks hoor, "**sierduif**". Dan ga ik nog liever met je naar de kermis. Kan je voor een groot publiek optreden als "kop van jut".

Vader: (*lachend*) Goed idee, moeder, gebeurt er toch nog eens iets bijzonders in Hoogberg.

Hakkie: (*komt opgewonden rechts het toneel op*) Pa, weet je waar ik gisterenavond ben geweest? (*gaat ondertussen bij Oma aan tafel zitten*)

Oma: Ook goedemiddag, Hakkie. Wat is het toch fijn dat jij me altijd zo hartelijk begroet.

Hakkie: Sorry, oma, maar ik had je niet gezien. Ook goedemiddag.

Vader: Laat me eens raden, jongen. Ik denk... dat je gisteren weer eens op vrijersvoeten bent geweest.

Hakkie: Pa, ik ben gisterenavond met een schat van een meisje uit geweest. (*vol trots*) Een Japanse!

Vader: Dat is geweldig, Hakkie. Die moet je zien te houden, want dan heb je ook nog de beste schoonmoeder die je je maar kunt wensen.

Hakkie: (*stomverbaasd*) De beste schoonmoeder? Hoe dat zo?

Vader: Nou, dat is nogal logisch. Die woont lekker ver weg!

Oma: Jij ook altijd met die stompzinnige grapjes over schoonmoeders. Alsof die kerels van die wereldburgers zijn.

Eppie: (*komt een beetje sloom van rechts het toneel op met een brief in zijn hand*) Pa, ik heb goed nieuws. Ik heb net bericht gehad dat ik niet in dienst hoef.

Hakkie: Dat had ik je op voorhand wel kunnen vertellen, broertje.

Eppie: Dat kan toch niet? Hoe weet jij dat dan?

Hakkie: Zo moeilijk is dat niet. Jij bent vast en zeker afgekeurd wegens

een belachelijk voorkomen.

Vader: Ja, zo kan die wel weer hoor, Hakkie. Eppie kan er ook niets aan doen dat hij zoveel op oma lijkt.

Oma: Oh, oh, oh, wat een humor. Er komt nog eens een tijd dat jullie allebei van gekkigheid zwemles nemen in de gierput. En blijf jij niet alsmaar staan, Eppie. Ga zitten, dan ben je niet zo lang.

Eppie: Ja, oma. *(en gaat ook aan tafel zitten)*

Oma: Waar blijft Netje eigenlijk? Het is toch allang koffietijd? Oh, stil eens, ik geloof dat ze er net aankomt.

Jeanette: *(Jeanette komt op met dienblad, voorzien van kop en schotels, melkkannetje, suikerpotje, etc.. Zet alles op tafel en zegt ondertussen op een snibbige toon)*. Soms bent u **zogenaamd** zo doof als een kwartel, maar als het u uitkomt dan is uw gehoor vrij scherp. En verder heet ik geen Netje maar Jeanette en tenslotte wil ik Uwe Hoogheid mededelen dat de koffie opstaat en dat u dus over enkele minuten weer naar hartelust kunt slurpen.

Oma: Wat ben je toch een verschrikkelijke flapuit, Jeanette. Geen wonder dat jij nog steeds geen vent kan strikken met je grote waffel.

Jeanette: In de eerste plaats heeft u... *(plotseling verschrikt)* Bah, kijk nu eens. Een dode wesp.

Eppie: *(gaat staan en kijkt zoekend omhoog)* Waar dan? Ik zie helemaal geen dode wesp.

Jeanette: Nee "bijdehandje". Sinds kort liggen dode wespen op hun dode rug op de grond. *(raapt wesp op en verdwijnt rechts van het toneel)*

Vader: Je kunt wel weer gaan zitten hoor, Eppie. Die wesp is al weg en doet geen vlieg meer kwaad.

Eppie: *(gaat zitten)* Dat kan wel waar zijn, maar ik heb anders een geweldige hekel aan wespen. Zelfs als ze dood zijn.

Hakkie: *(staat op)* Man, doe alstublieft niet zo achterlijk! Die wesp is weg en ik ga nu ook weg. Even kijken of ik moeder en Triens kan vinden. Dan kunnen we eerst even met elkaar een "bakkie" doen. *(verdwijnt rechts van het toneel)*

Vader: *(bergt krant op in krantenbak)* Zo moeder, tevreden dat de koffie er aankomt?

Oma: Of ik tevreden moet zijn, weet ik pas als de koffie voor me staat en ook werkelijk koffie is in plaats van gootwater.

Vader: Kom moeder. Tot op vandaag de dag heb je altijd heel goed laten **horen** dat de koffie je nog best smaakt.

Eppie: Pa, ik kan toch zeker nog wel even de hooiwagen uit de schuur rijden voor we koffie gaan drinken?

Vader: Ja hoor, maar wel direct terugkomen. Je weet dat je moeder het

verschrikkelijk ongezellig vindt als we niet met elkaar koffie drinken.

Eppie: *(staat op en gaat links het toneel af)* Ik ben zo terug.

Moeder: *(komt rechts het toneel op)* Waar is iedereen? Ze weten toch dat het koffietijd is!

Vader: Natuurlijk. Binnen een paar minuten is iedereen binnen. Even geduld hoor, ma. Eigenlijk maak ik me best een beetje zorgen om Eppie, ma. Het is een knaap met een hart van goud, maar een beetje meer hersens had toch ook wel fijn geweest. Gelukkig heeft hij een fijn meisje die later voor hem kan zorgen.

Oma: Ja, dat is waar. Maar vergeet niet dat Triens nu ook bepaald geen "licht" is. En als jij dat wel vindt, dan zit je toch continu in het aardedonker, zoonlief.

Vader: Stil, moeder, daar komt de hele familie volgens mij aan; **met** de koffie.

Moeder: *(iedereen komt rechts het toneel op, behalve Eppie. Jeanette heeft de koffie bij zich en zet deze op tafel)* Ha, fijn. Toch altijd weer gezellig om even met elkaar een kopje koffie te drinken.

Triens: Dat vind ik ook, ma. *(kijkt verbaasd de kamer rond)* Waar is Eppie eigenlijk? Die slaat de koffie nooit over!

Vader: Daar snap ik niets van. Hij wilde de hooiwagen even naar buiten rijden en is daarna niet meer teruggekomen. Hakkie, kijk jij even of je 'm ziet?

Hakkie: Oké, pa, ik ben zo terug. *(loopt links toneel af)*

Jeanette: Zal ik ondertussen vast inschenken?

Moeder: Dat is prima, Jeanette, de jongens zullen zo dadelijk wel komen. *(Jeanette schenkt koffie in)*

Oma: Als we tijd van leven hebben wel.

Triens: Dat zal best goed komen hoor, oma. Mijn Eppie loopt niet in zeven sloten tegelijk.

Vader: Dat ben ik met je eens hoor, Triens. Als hij maar niet van de ene sloot in de andere terecht komt. *(Hakkie en Eppie komen links het toneel op waarbij Hakkie loopt te gieren van het lachen en Eppie super onnozel rondkijkt)*

Vader: Wat is er nu weer in hemelsnaam aan de hand?

Hakkie: *(tussen een aantal lachbuien door)* Ik kom buiten en zie Eppie staan te gebaren naar een meneer in zo'n vette Duitse Mercedes. Ik zie dat Eppie nog wat mompelt tegen die Duitser, waarna die Duitser vraagt: "Was sagen Sie?" Eppie kijkt die vent een beetje stom aan en zegt tegen hem: "Planken natuurlijk!"

Triens: *(kijkt wat onnozel rond en kijkt vervolgens Eppie aan)* Ja Eppie, dat is natuurlijk ook wel **ontzettend stom van jou**. Vorige week heb je nog een hele dag paaltjes gezaagd.

Eppie: Oh ja, dat is waar ook. Dat was ik helemaal vergeten.

Moeder: Stop nou maar eens even, jongens. Laten we eerst maar eens even tijd nemen voor de koffie. Uiteindelijk heeft Jeanette daar haar best op gedaan.

Oma: *(luidruchtig slurpend)* Lekker bakkie, Netje. Jammer dat het iets te sterk is.

Jeanette: Ja, oma, dit bakje smaakt hetzelfde als u ruikt. Inderdaad een beetje te sterk.

Oma: Brutaal nest dat je er bent! *(pakt haar breiwerk weer op)*

Moeder: Zo, ik zie dat iedereen zijn koffie op heeft. Dan wordt het weer tijd om aan de slag te gaan. Moeder, wilt u de kopjes even achter brengen en de vaat wassen. Dan kunnen Triens en Jeanette de bedden opmaken.

Oma: *(reageert op geen enkele manier en blijft rustig breien)* Het is nog steeds aardig weer, is 't niet, Hakkie? En toch ben ik vandaag nog geen stap buiten geweest.

Moeder: *(praat nu duidelijk luider)* Moeder, ik vroeg u of u de kopjes even achter wilde brengen en de vaat wil doen. *(Oma is duidelijk doof en breit zonder op of om te kijken rustig door)*

Vader: *(praat niet al te luid; praat eigenlijk vrij zacht)* Hoe komt oma's portemonnaie nu op het dressoir? En hij is nog open ook!

Oma: *(komt voor haar leeftijd ongelooflijk snel van haar stoel en loopt naar het dressoir)* Ik zie mijn portemonnaie helemaal niet!

Vader: Oh. Dan heb ik me zeker vergist. Maar nu u toch staat, kunt u gelijk wel even de kopjes achter brengen en de vaat wassen.

Oma: Goed, goed, voor deze keer zal ik dat nog wel doen. Maar onthoud wel dat we voor dit soort werk een meid in huis hebben.

Moeder: Moeder! We hebben hier geen **meid**. Jeanette helpt ons al jaren en is niet onze meid, maar hoort helemaal bij de familie.

Oma: *(plaatst de kopjes, etc. op het dienblad en loopt naar de deur, rechts van het toneel)* Met jouw definitie van “**familie**”, knapt deze familie bepaald niet op, lieve dochter van me. *(gaat van het toneel, maar steekt onmiddellijk haar hoofd terug om de deur en kijkt Jeanette aan)* Ik dacht dat jij de bedden moest opmaken, Netje? *(verdwijnt nu van het toneel)*

Jeanette: Ach jee, wat is het toch een ramp als je zo doof bent, vind je niet, Triens? Kom, laten we maar snel aan het werk gaan. *(ook Triens en Jeanette verdwijnen rechts van het toneel)*

Hakkie: Pa, ik ga me even omkleden. Daarna ga ik eerst even de varkens voeren en als ik daarmee klaar ben, ga ik samen met Eppie 't eerste vrachtje hooi van 't land zien te halen. *(verdwijnt rechts van het toneel)*

Eppie: *(kijkt verschrikt en haalt een brief uit zijn zak welke hij op tafel legt)* Oh ja, toen ik mijn brief voor militaire dienst uit de brievenbus haalde, zat er ook een brief voor Hakkie in. Ik ben hem eigenlijk vergeten te geven. Nou ja, die vindt hij wel als 'ie klaar is met de varkens voeren. Ik ga nu eerst even alles klaarzetten om zo dadelijk met Hakkie te gaan hooien. *(verlaat toneel aan de linkerkant)*

Vader: Een hartstikke goeie knul is het, maar als z'n kont niet vast zou zitten, dan vergat hij die ook nog.

Moeder: Ach, we hoeven niet allemaal even slim te zijn. Als boer zal hij het best redden. Het is een harde werker en hij is gek op de beesten en de boerderij. Trouwens, jij hebt het toch ook aardig gered! *(loopt rechts van toneel en laat vader hoogst verbouwereerd achter)*

Vader: Wat leuk om van je eigen vrouw nog steeds zo af en toe een complimentje te krijgen. Kom ik ga ook maar eens aan de slag want anders krijg ik óók nog te horen dat ik lui ben. *(verdwijnt eveneens rechts van het toneel)*

Oma: *(komt rechts het toneel op)* Zo, de vaat is al weer klaar. *(verbaasd de brief van tafel opnemend)* Wat is dat nou???? Alweer een brief!!!! En nog wel gericht aan **de jonge heer H. Zwiebel**. *(sarcastisch lachend)* Jonge heer nog wel! En dat aan Hakkie. Van wie moet hij nu in hemelsnaam post krijgen. *(keert de brief om en ziet het adres van de afzender)* Oh, hier staat al iets: "Afzender; Nationale loterij **Het goede doel**. *(houdt de enveloppe tegen het licht)* Wat zal daar nu in zitten? Dacht ik al. Absoluut niet te zien wat er in die brief staat. Wacht eens, ik kan natuurlijk proberen of ik die enveloppe open kan stomen in de keuken. Niet dat het me zo veel interesseert; of dat ik nieuwsgierig ben of zo. Maar als je niets weet, kan je ook niemand een goed advies geven. *(loopt met brief rechts het toneel af)*

Jeanette: *(komt met stofdoek vanaf rechts het toneel op en begint te stoffen)* Zo, zo, niemand in de kamer. Zelfs oma zit niet op d'r kont met één of ander breiwerkje op schoot. Misschien heeft ze wel een aanval van verhoogde **aktivismus** gekregen en is ze de keuken aan het opruimen.

Oma: *(komt weer rechts op)* Wie dacht jij dat er ziek was, Netje?

Jeanette: Soms werkt uw gehoor toch voortreffelijk hoor, oma. Ik denk dat u aan **selektieve doofheid** lijdt!

Oma: Dat is altijd nog beter dan dat je aan **permanente loslippigheid** lijdt.

Jeanette: U bent anders ook niet op uw mondje gevallen hoor, oma. Maar laten we alstublieft niet de hele dag op elkaar blijven vitten en proberen om gewoon te doen. Dat is veel beter en nog veel gezelliger ook.

Oma: Goed, Netje. Oma meent het eigenlijk ook niet zo beroerd. (*wijst op de grond voor de bank*) Wat ligt daar nou weer op de grond? (*Jeanette bukt en ondertussen legt oma de brief op tafel*)

Jeanette: Ik zie helemaal niks!

Oma: Dan beginnen m'n ogen zeker ook al slecht te worden. Het is wat als je oud wordt. Eerst m'n gehoor en nu m'n ogen.

Jeanette: Och, het valt allemaal best mee hoor, oma.

Oma: Waar is Hakkie eigenlijk, Jeanette?

Jeanette: Hakkie? Hoezo?

Oma: Oh... Uh... (*opgelucht en snel*) Er ligt een brief voor hem op tafel.

Jeanette: Een brief voor Hakkie? Wie stuurt er nu een brief aan Hakkie? Toch niet de een of andere stadsjuf die hij in een discotheek heeft ontmoet?

Oma: (*lachend*) Ho, ho, Netje. Niet te hard van stapel lopen hoor. Je bent toch niet verliefd op onze Hakkie?

Jeanette: (*een beetje uit haar doen*). Uh....., nou....., nee. Maar Hakkie kan toch zeker wel wat anders krijgen dan zo'n opgedirkte en geverfde stadsjuf?

Oma: Nou, maak je maar niet ongerust hoor. Het is een brief van de nationale loterij "**Het goede doel**" en niet van een stadsjuf.

Jeanette: Hoe weet u dat dan Oma?

Oma: Ja meisje, dat is voor jou een vraag en voor mij een weet. (*gaat vervolgens rechts het toneel af*)

Jeanette: (*gaat zitten*) Een brief van de nationale loterij? Ik wist niet eens dat Hakkie aan dat soort zaken meedeed. Eigenlijk ben ik best nieuwsgierig wat er in die brief staat. (*staat op en begint weer ijverig te stoffen*) Oh, ik hoor iemand. Misschien is het Hakkie wel.

Hakkie: (*komt rechts het toneel op*) Ha die Netta, zoals altijd weer druk in de weer.

Jeanette: Weer een nieuwe naam. Jullie denken zeker dat ik overal naar luister. (*wat twijfelend*) Oh ja, ik heb zojuist een brief op tafel zien liggen. Is die soms voor jou?

Hakkie: (*kijkt niet eens naar de brief*). Dat zal wel niet hoor. De enige die hier fanmail krijgt, is mijn lieve broertje Eppie. En dan krijgt hij nog te horen dat hij beter bij de varkens kan blijven, dan bij de jongens waarmee hij gekeurd is voor militaire dienst. Hij past zeker beter bij de varkens. (*lacht*)

Jeanette: Hakkie, wat kan jij toch af en toe flink doen. Je zegt dan dingen die je helemaal niet meent. Eppie ziet er misschien niet zo vlot uit, maar jij weet net zo goed als ik dat hij geen vlieg kwaad doet en altijd voor een ander klaarstaat.

Hakkie: (*een beetje plagend lachend*) Zo, Jeanette, een beetje jaloers

op Triens?

Jeanette: Ach man, doe niet zo stom. Ik vind het alleen maar zielig als jij Eppie staat te beschimpen en zeker omdat ik weet dat je er geen barst van meent. *(loopt boos de kamer uit)*

Hakkie: Nou, nou, die is vandaag snel op d'r teentjes getrapt. *(pakt brief op; kijkt hooglijk verbaasd; bekijkt de afzender, en zegt ondertussen)* Krijg nou wat! Die brief is inderdaad voor mij. Van de nationale loterij nog wel. *(ineens weet hij het zich weer te herinneren)* Oh ja, dat is waar ook. Ik heb misschien wel een half jaar of nog langer geleden ooit eens een keer gereageerd op een wedstrijd waarin je voor een of ander wasmiddel een slagzin moest verzinnen. Nou ben ik toch wel verrekt nieuwsgierig wat ze me te vertellen hebben. *(scheurt de enveloppe open terwijl oma binnenkomt)*.

Oma: Zo jongen, een mooie reis gewonnen? Nou, van harte gefeliciteerd hoor. Ik gun het je uit het diepst van mijn hart.

Hakkie: *(leest eerst de brief en kijkt vervolgens naar oma)* Wat zei u, oma? Mooie reis gewonnen?

Oma: Uh... Nee jongen... Ik... Uh... Ik vroeg, heb je een mooie prijs gewonnen? Ik heb namelijk die brief op tafel zien liggen en wist dus dat het een brief van de nationale loterij was. *(kijkt vervolgens triomfantelijk om zich heen)*

Hakkie: *(opgewonden)* Nou, dat is dan wel toevallig dat ik u verkeerd verstond, oma, want ik heb inderdaad een schitterende reis gewonnen. Maar oma, nu moet u me eens één geweldig plezier doen en **dit tegen niemand vertellen**. Ik wil dit als een verrassing houden en het aan iedereen tegelijk vertellen. Als Eppie terug is, moet u iedereen in de kamer roepen en dan wil ik het **zelf** zeggen. Is dat afgesproken, oma?

Oma: Ja hoor, jongen. Van mij horen ze niets. Ik zal zwijgen als het graf.

Hakkie: Oma, wees eens stil. Ik geloof dat Eppie er al aankomt. *(Eppie komt links de kamer binnen)*

Oma: *(nog voordat Eppie en Hakkie iets kunnen zeggen, gilt ze)* Iedereen naar de kamer komen!!! Iedereen naar de kamer komen!!!

Opschieten!!! Iedereen hier binnenkomen!!! *(iedereen komt gehaast binnen en praat opgewonden met elkaar)* Stilte mensen. Hakkie wil jullie vertellen dat hij een reis naar Tirol heeft gewonnen. *(iedereen opgewonden door elkaar praten over zo'n fantastische prijs)*

Hakkie: *(duidelijk geërgerd)*. Stilte, allemaal. Hallo, als jullie even stil willen zijn dan kan ik jullie even verder op de hoogte brengen. In de eerste plaats heb ik een geweldige verrassing voor jullie allemaal. *(geroezemoes in de kamer)* Stil nu, anders kan ik jullie nooit mijn geheim vertellen. *(het wordt nu doodstil, Hakkie haalt gewichtig heel)*

diep adem en zegt op een overdreven belangrijke manier, terwijl hij beide armen ten hemel heft) Ik kan jullie meedelen dat oma over bovennatuurlijke gaven beschikt.

Oma: Kwajongen, roep je ons daarom bij elkaar?

Triens: **Gaven? Bovennatuurlijke gaven?** En wat gaat oma dan allemaal weggeven? Ik snap er echt helemaal niets van.

Hakkie: Dat zal ik je dan eens piekfijn uitleggen Triens. Oma vindt een brief in een gesloten enveloppe. Ze weet dan direkt dat in die brief staat dat ik een reis heb gewonnen en ze weet zelfs dat het een reis naar Oostenrijk is. Is dat niet geweldig knap!

Triens: *(vol overgave)* Da's zeker!!!! Oma, als u zo iets kunt, kan u me dan ook vertellen of Eppie en ik nog kinderen krijgen.

Vader: Dat kan **ik** je nog wel vertellen, Triens. Die kans blijft aanwezig, maar dan moet je wel tegen Eppie zeggen dat hij "op zijn minst" zijn overall uit moet doen voor hij in bed stapt. En onthoud goed, dat **dat alleen geen garantie** is om kinderen te krijgen, maar het verhoogt wel jullie kansen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto